

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 42/10
10.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у Београду, у већу састављеном од судија Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Р, због кривичног дела недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика и др, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 565/09 од 03.09.2009. године, подигнутом против правноснажне пресуде Општинског суда у Нишу К. 2040/05 од 13.10.2008. године, у седници већа одржаној дана 10.03.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УТВРЂУЈЕ СЕ да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 565/09 од 03.09.2009. године основан, па се ПРЕИНАЧУЈЕ правноснажна пресуда Општинског суда у Нишу К. 2040/05 од 13.10.2008. године у односу на окривљеног Н.Р. и то:

1- у делу изреке под тачком II, у односу на кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика и према окривљеном Н.Р. на основу члана 354. тачка 2. Законика о кривичном поступку ОДБИЈА СЕ оптужба да је дана 21.08.2005. године у Нишу након извршеног кривичног дела крађе на штету ошт. М.С. из села К, СО А., у временском периоду од 16,00 часова до 23,00 часова неовлашћено држао и носио ватрено оружје – пиштољ са оквиrom марке „ЦЗ“, калибра 7,62мм, фабричког броја 180610 и муницију – шест метака калибра 7,62мм, чиме би извршио кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, с тим да трошкови кривичног поступка који се односе на ово кривично дело падају на терет буџетских средстава.

2- у делу изреке под тачком I, у односу на кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, у погледу одлуке о казни, тако што Врховни касациони суд окривљеног Н.Р, за наведено кривично дело за које је изреком у том делу оглашен кривим, осуђује на казну затвора у трајању од 4-четири месеца.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Нишу К. 2040/05 од 13.10.2008. године, окривљени Н.Р. оглашен је кривим, и то: изреком под тачком I, као саизвршилац са окр. К.М, за кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика (КЗ), за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 4-четири месеца, а изреком под тачком II, за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 3-три месеца и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6-шест месеци. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду солидарно са окр. К.М. на име трошкова кривичног поступка износ од 5.400,00 динара, а на име паушала сам износ од 10.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Против наведене пресуде није изјављена жалба у корист окр. Н.Р, па је пресуда у односу на њега постала правноснажна 13.11.2008. године.

Републички јавни тужилац Србије подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. број 565/09 од 03.09.2009. године, против пресуде Општинског суда у Нишу К. 2040/05 која је изречена 13.10.2008. године (а не 10.10.2008. године како је наведено у захтеву), због повреде кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 3. Законика о кривичном поступку (ЗКП), на штету окривљеног, са предлогом да Врховни суд Србије уважи захтев као основан и преиначи правноснажну пресуду К. 2040/05 у односу на окр. Н.Р, тако што ће донети пресуду којом се одбија оптужба на основу члана 354. став 1. тачка 2. ЗКП у погледу кривичног дела из члана 348. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим јер је за исто дело правноснажно осуђен пресудом К. 21/06 од 20.07.2007. године.

Врховни касациони суд, као надлежан суд за решавање о предметном захтеву у смислу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“; број 116/08), поступио је у смислу члана 422. став 3. ЗКП и у седници већа одржаној у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца, размотрио списе

предмета, са пресудом против које је захтев поднет и по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву указује да је правноснажном пресудом Општинског суда у Нишу К. 2040/05, у делу којим је окр. Н.Р. оглашен кривим и осуђен за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ, учињена повреда кривичног закона на штету окривљеног из члана 369. тачка 3. ЗКП, важећег у време доношења пресуде, а која повреда је предвиђена одредбом члана 369. тачка 2. сада важећег ЗКП, сходно одредби члана 100. Закона о изменама и допунама Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, број 72 од 03.09.2009. године).

С тим у вези, с правом се у захтеву истиче да није било места кривичном гоњењу окривљеног за наведено кривично дело, односно вођењу кривичног поступка и доношењу осуђујуће пресуде у односу на то дело у предмету Општинског суда у Нишу К. 2040/05, јер је окр. Н.Р. за исте кривично правне радње које су у том поступку предмет оптужбе (тачка II оптужнице Општинског јавног тужиоца у Нишу Кт. 2246/05 од 20.12.2005. године, прецизиране поднеском од 11.09.2006. године), већ био оглашен кривим – за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци пресудом Општинског суда у Нишу К. 21/06 од 20.07.2007. године која је постала правноснажна 25.07.2008. године, дакле пре доношења пресуде истог суда К. 2040/05, па се ради о правноснажно пресуђеној ствари.

Из изнетих разлога, ваљало је правилном применом кривичног закона (члан 354. тачка 2. ЗКП) донети пресуду којом се према окривљеном одбија оптужба за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ по оптужници од 20.12.2005. године, описано под тачком II изреке пресуде Општинског суда у Нишу К. 2040/05, па је Врховни касациони суд, уважавајући као основане наводе и предлог захтева у том правцу, а на основу члана 425. став 1. ЗКП, у односу на наведено кривично дело одлучио као у изреци ове пресуде, под тачком 1, при чему је одлука о трошковима кривичног поступка донета на основу члана 197. став 1. ЗКП.

Како услед такве одлуке у погледу кривичног дела из члана 348. став 1. КЗ, нема ни појединачне казне за исто, а ни јединствене казне која је била изречена окривљеном за то дело и за кривично дело крађе из члана 203. став 1. у вези са чланом 33. КЗ за које је оглашен кривим истом пресудом, изреком под тачком I, Врховни касациони суд је у односу на дело из члана 203. став 1. у вези са чланом 33. КЗ, на основу члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде под тачком 2, односно правноснажну пресуду у том делу преиначио само у погледу одлуке о казни тако што је окр. Н.Р. за то дело осудио на казну затвора у трајању од четири месеца, налазећи да овако одмерена казна одговара тежини дела и степену кривице окривљеног, као и олакшавајућим и отежавајућој околности утврђеним у редовном поступку и да ће се истом постићи сврха кажњавања из члана 42. КЗ.

Записничар-саветник,

Наташа Бањац, с.р.

Председник већа-судија,

Горан Чавлина, с.р.